

Neviim (prophètes) - Cephania

Chapter 1

- 1,1 דבר־יהוה אשר היה, אל־צפניה בן־פנשי בן־גדליה, בן־אמכיה, בן־חזקיה--בימי יאשיהו בן־אמון, מלך יהודה.
- 1,2 אסף אסף כל, מעל פני האדמה--וגאם־יהוה.
- 1,3 אסף אדם ובהמה, אסף עוף־השמים ודגי הים, והמכשלות, את־הרשעים; והכרתי את־האדם, מעל פני האדמה--וגאם־יהוה.
- 1,4 ובטיתי יידי על־יהודה, ועל כל־יושבי ירושלים; והכרתי מן־המקום הזה, את־שאר הבעל--את־שם הכמרים, עם־הכהנים.
- 1,5 ואת־המשפתנים על־הגגות, לצבא השמים; ואת־המשפתנים הנשבעים ליהוה, והנשבעים במלכם.
- 1,6 ואת־הנסוגים, מאחרי יהוה; ואשר לא־בקשו את־יהוה, ולא דרשוהו.
- 1,7 הס, מפני אדני יהוה: כי קרוב יום יהוה, כי־הכין יהוה זבח הקדיש קראיו.
- 1,8 והיה, ביום זבח יהוה, ופקדתי על־השרים, ועל־בני המלך--ועל כל־הלבשים, מלבוש בכרי.
- 1,9 ופקדתי, על כל־הדולג על־המפתן--ביום ההוא: הממלאים בית אדניהם, חמס ומרמה.
- 1,10 והיה ביום ההוא וגאם־יהוה, קול צעקה משער הדגים, ויללה, מן־המשנה; ושבר גדול, מהגבעות.
- 1,11 הילילו, ישבי המכתש: כי נדמה כל־עם כנען, נכרתו כל־גטילי כסף. {ס}
- 1,12 והיה בעת ההיא, אחפש את־ירושלים בנרות; ופקדתי על־האנשים, הקפאים על־שמריהם, האמרים בלבבם, לא־ייטיב יהוה ולא ירע.
- 1,13 והיה חילים למשסה, ובתיהם לשממה; ובנו בתים, ולא ישבו, ונטעו כרמים, ולא ישתו את־ייןם.
- 1,14 קרוב יום־יהוה הגדול, קרוב ומהר מאד; קול יום יהוה, מר צרח שם גבור.
- 1,15 יום עברה, היום ההוא: יום צרה ומצוקה, יום שאה ומשואה, יום חשך ואפלה, יום ענו וערפל.
- 1,16 יום שופר, ותרועה, על הערים הבצרות, ועל הפנות הגבהות.
- 1,17 והצרתי לאדם, והלכו כעורים--כי ליהוה, חטאו; ושפך דמם כעפר, ולחמם כגללים.
- 1,18 גם־כספם גם־זהבם לא־יוכל להצילם, ביום עברת יהוה, ובאש קונאתו, תאכל כל־הארץ: כי־כלה אר־גבהלה יעשה, את כל־ישבי הארץ. {ס}